

Akıllı Kent Vizyonunda Yönetişimden E-Yönetişime Bir Örnek: E-Belediye Uygulaması

Deniz BALCI¹

Murat AKÇAKAYA²

Geliş Tarihi (Received) 07.07.2023– Kabul Tarihi (Accepted): 04.12.2023

DOI: 10.26745/ahbvuibfd.1322634

Öz

Kentler ilk ortaya çıktığı günden bugüne kadar tarihsel süreç içerisinde birçok gelişmeden oldukça derinden etkilenmiş ve bu etkilerle yeni özelliklere kavuşmuştur. Günümüzde kentleri etkileyen, büyük bir değişim ve dönüşüm sürecine girmesine neden olan en önemli gelişme ise bilgi iletişim teknolojilerinin baş döndürücü bir hızda gelişiyor olmasıdır. Bu gelişim kentleri fiziksel, sosyal, ekonomik, kültürel, hukuki alanlar başta olmak üzere tüm noktalarında değişimi gerektirmiştir. Kent sakinlerinin ihtiyaç ve beklentileri karşılamakla yükümlü en temel ve kent sakinlerine en yakın kamu örgütlenmesi olan yerel yönetim birimi belediyeler de yapısında, teşkilatında, iş ve eylemlerinde, süreçlerinde ve daha birçok konuda değişim ve dönüşüm süreci içine girmiştir. Gelişen bilgi iletişim teknolojilerini, kent sakinlerinin ihtiyaçlarını gidermek, kent sorunlarını çözmek gibi kente dair her konuda kullanılması anlayışı gereği daha önceki dönemlerde yönetim olarak adlandırılan yeni yönetim anlayışının yerini e-yönetişim kavramına bırakmıştır. Yönetim olgusunun bu tarihsel değişiminde e-yönetişim anlayışının en önemli uygulamalarından bir e-belediye uygulamasıdır. Çalışmanın konusu hem kent hem de yönetim olgusunun tarihsel süreçte nasıl bir değişim göstererek günümüzde kazandığı yeni anlamları incelemektir. Çalışmanın amacı ise bir süreç içeren kent ve yönetim olgusunda yeni kent modeli akıllı kentlerde yeni yönetim anlayışı e-yönetişimin bir uygulama aracı olan e-belediye uygulamasını inceleyerek bilgi iletişim teknolojilerinin etkilerini açık bir şekilde görebilmektir. Yöntem olarak literatür taramasının kullanıldığı çalışmada elde edilen verilerin sonucunda görülmektedir ki e-belediye uygulaması belediyelerin yalnızca resmi bir web sitesi kurup bu site üzerinden kent sakinlerine yerel kamusal hizmetler vermesi değil aynı zamanda teknolojik gelişmelerin hayatlarımız için ne kadar önemli bir rol oynadığını ve bu gelişmelerin kamu yönetimi süreçlerine entegre edilmesi gerektirir.

Anahtar Kelimeler: Bilgi İletişim Teknolojileri, Kent, Akıllı Kent, Yönetişim, E-Belediye

An Example From Governance From Local Governments To E-Governance In The Vision Of The Smart City: E-Municipality Application

Abstract

Cities have been deeply affected by many developments in the historical process from the day they first emerged until today and have gained new features with these effects. The most important development that affects cities today and causes them to enter a process of great change and transformation is that information and communication technologies are developing at a dizzying pace. This development has required change in all aspects of cities, especially in physical, social, economic, cultural and legal areas. Municipalities, the local government unit that is the most basic and closest public organization responsible for meeting the needs and expectations of city residents, has also entered into a process of change and transformation in its structure, organization, work and actions, processes and many other issues. The new management approach, which was previously called governance, has been replaced by the concept of e-governance due to the understanding of using developing information and communication technologies in every aspect of the city, such as meeting the needs of city residents and solving urban problems. In this historical change of the management phenomenon, e-municipality application is one of the most important applications of the e-governance approach. The subject of the study is to examine how both the city and the management phenomenon have changed in the historical process and the new meanings they have gained today. The aim of the study is to clearly see the effects of information and communication technologies by examining the application of e-municipality, which is an application tool of e-governance, the new city model, the new management approach in smart cities, in the city and management phenomenon that involves a process. As a result of the data obtained in the study, in which literature review was used as a method, it is seen that the e-municipality application is not only a matter of municipalities establishing an official website and providing local public services to the city residents through this site, but also showing how important technological developments play in our lives and how these developments affect public administration. should be integrated into the processes.

Keywords: Information and Communication Technologies, City, Smart City, Governance, E-Municipality

¹ Dr., balcideniz1991@hotmail.com, ORCID: 0000-0001-6868-1955

² Prof. Dr., Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, akcakaya76@hotmail.com, ORCID: 0000-0003-0976-9054

Giriş

Kent kavramı, neredeyse insanlık kadar eski, içinde birden çok boyut ve anlam barındıran, tarihsel olarak her dönem bu anlamların değişip bambaşka manalara ve özelliklere büründüğü, böylelikle dinamik ve devingen bir yapıya sahip olduğu mekandır. Sosyal bilimler disiplinine ait diğer birçok kavram gibi kent kavramının da üzerine uzlaşmış tek bir tanımı bulunmaktadır. Ayrıca kentlerin dinamik bir yapıda ve çok boyutlu olması genel bir tanım yapmayı çok daha zorlaştırmıştır. Yazar ve araştırmacıların her biri kent tanımını birbirinden farklı şekilde farklı odak noktaları kullanarak ve içinde buldukları dönemin koşulları doğrultusunda yapmıştır (Topal, 2004:277). Örneğin en “genel anlamda kent, bir uygarlığın dayandığı temel referansları ve ilişkileri somut olarak içinde barındıran bir yerleşim birimi veya bir yer olarak ele alınmaktadır. Kent, kentli insanların oluşturduğu bir yerleşim birimidir. Tarımsal olmayan üretimin yapıldığı, tüm üretimin denetlendiği, dağıtımın koordineli olarak yapıldığı ve belirli bir üretim biçiminin beraberinde getirdiği ilişkiler çerçevesinde nispeten heterojen sayılan ve bütünleşmeye doğru evrilen yerleşme birimi olarak tanımlanmaktadır” (Yılmaz ve Çiftçi, 2011:255). Kent kavramı için yapılması en genel tanım bu iken diğer birçok tanım üzerinden yapılacak inceleme ile tarihsel süreç içerisinde kent kavramının nasıl bir dönüşüm geçirdiğini ve araştırmacıların birden fazla ve çeşitte boyutlarla kavramı ele aldığını görmek mümkün olacaktır. Örneğin “Max Weber’e göre bir kent için önemli olan kentin siyasal ve ekonomik örgütlenme biçimidir. Weber bir yerleşim biçiminin kentsel topluluk olabilmesi için: a-Savunma amaçlı kalesi, b- Pazarı, c- Mahkemesi ya da görelî otonom yasaları, d- Kısmî bir ekonomisi ve özerkliği olması gerektiğini belirtir. Weber’e göre bu nitelikleri taşıyan kent siyasal bir birimdir”. “Karl Marx, kenti üretim araçlarının, ticaret mallarının, gereksinimlerin toplanmış olduğu, yüksek zevklerin temsil edildiği yer olarak tanımlarken Emile Durkheim kenti, işbölümü ve dayanışma kavramları ile ilişkili olarak ele alır. Bunların yanında Sorokin, kenti çeşitli grupların kümeleşmesinden meydana gelmiş bir bütün olarak mekânsal alana ve yoğunluğa dayalı olarak ele alır. Bir diğer kent kuramcı Louis Wirth’e göre kenti, nüfus büyüklüğü, yoğunluk ve heterojenlik karakterize eder. Rene Maunier’e göre ise kent, nüfusuna oranla coğrafi temeli dar olan ve aileler, meslek grupları, sosyal sınıflar, mezhepler vs. gibi çeşitli heterojen grupları içine alan karmaşık bir yerleşme grubudur” (Pustu, 2006:130).

Tüm bu farklı tanımlar ışığında en genel hatlarıyla bir kent tanımı “nüfusun büyük bölümünün ekonomik faaliyet alanı olarak ticaret, sanayi, yönetim ve hizmetle ilgili işlerle geçimini sağladığı, toplumsal ve kültürel bir örgütlenmenin olduğu yerleşim alanı” şeklinde yapılabilmektedir (Yahyağil, 1998:105). Bu ve diğer kent tanımları detaylı olarak yakından

incelendiğinde ifade edildiği dönemin mutlaka izlerini taşımaktadır. Bu tanımlar ışığında hangi dönem kent ne anlama gelmiş, ne ifade etmiş görülebilir. Fakat bu tanımlardan daha kapsayıcı bir şekilde tarihte kentlerin gelişim süreci incelendiğinde ilk kentlerin ortaya çıkışı ve gelişimini kesin ve net bir şekilde ortaya koymak oldukça güçtür. Fakat literatürde gene olarak kabul edilmiş, üzerinde uzlaşa sağlanmış tarih ilk kentlerin ortaya çıkışında M.Ö. 6000-4000 dolaylarıdır. M.Ö. 4000-3000 yılları arasında ise madenlerin tanınarak günlük hayatta kullanımı ile ilgili tecrübelerin artması başta olmak üzere ekonomik, sosyal, kültürel ve coğrafi şartların değişmesi ve daha uygun hale gelmesi ilk kentlerin ortaya çıkışını sağlamıştır. Tarihsel olarak bu dönemde ortaya çıkan ilk kentler mekânsal olarak ise verimli su kenarları tercih edilmiş, topluluklar “Nil nehri vadisi, Fırat ve Dicle nehirleri arasındaki vadiler, İndüs nehri çevresi ve Akdeniz kıyıları gibi büyük nehirlerin geçtiği verimli ovalara” yerleşmiştir. Bu bölgeler tarımsal olarak verimli, yapılar kurmak için gerekli olan tahta, taş gibi maddelerden de yoksun olan bölgelerdi. Bu bölgedeki tarımsal bolluğa karşın diğer yoksunlukların olması yerleşim bölgelerinde yoksun olan mal ile bol olan malın takasını yani bir anlamda ticaret olgusunu da ortaya çıkarmıştır. Bu ticaret faaliyetinin güvenli bir şekilde gelişmesi için bir askeri sistem ve bu askeri sistemi yönetecek bir güç de meydana gelmiştir. Bu şekilde oluşan ilk kentler zamanla her dönemin getirdiği koşullar doğrultusunda farklı anlamlara gelmiş farklı şekillere bürünmüştür (Uğurlu, 2010:33-35). Batı’da ilk kent oluşumu olarak Antik Çağ dönemi kabul edilmiş, bu dönem kentlere Polis ismi verilmiş ve devlet anlamında da kullanılmıştır. Kent devleti anlamına gelen Polis o dönemki köy ve klanların birleşiminden meydana gelen, dinsel, kültürel ve yargısal merkez olan mekanlardı. Bu dönemki kent anlayışını dönemin ünlü düşünürlerinden Aristoteles kentin nasıl oluştuğunu ifade ettiği bu açıklaması ile görmek mümkündür: “Öncelikle bir başkası olmadan var olamayanlar birlik kurmalıdır, yani ırkın sürmesi için erkekle kadın. Bu ilişkiden ortaya çıkacak ilk şey ailedir. Ancak birçok aile birleştiğinde ve birlik gündelik gereksinimleri karşılanmaktan daha çoğunu amaçladığında oluşacak ilk toplum köydür. Birçok köy büyük ölçüde kendine yetecek kadar geniş, tek, eksiksiz bir topluluk olarak birleştiğinde yaşamın yalın gereksinimlerinden kaynaklanan ve iyi bir yaşam adına varlığını sürdüren kentler var olur.” (Pustu, 2006:131-132). Antik Yunan döneminde kente daha soyut anlamlar yükleyip altyapı, mimari ve teknik açıdan kente bakılmazken Roma döneminde kent ve kent anlayışı Antik Yunan döneminde ihmal edilen bu anlayışı çerçevesinde gelişmiştir (Topal ve Bilgili, 2012:20). Kente daha teknik bir bakış açısı ile bakan Roma Döneminde kentler “forum/agera, sütunlu caddeler, tiyatro, amfi tiyatro, stadyum, hipodrom, kütüphane, hamam, su kemeri, çeşme, toplantı binaları, konut, yol, sur, kapı” gibi yapılardan oluşmuş öyle ki bu yapılardan birçoğu günümüze kadar varlığını sürdürmüştür. O dönemin en

iyi ordusuna sahip olan Roma kentlerinin şekillenmesinde Roma ordusunun etkisi oldukça büyüktür. Savunma amaçlı kurulan kentler genellikle tepelere ve yamaçlara kurulmuştur (Akıncı Kesim, vd., 2009:4). Orta Çağ dönemine gelindiğinde ise kentlerin, Batı'da yaşanacak büyük değişimlerin zeminini oluşturan en önemli unsurlardan biri olduğu görülmektedir. Öyle ki Orta Çağ kentleri için sanayi kentlerine hazırlık süreci olduğu görüşü genel bir kanıdır. Orta Çağ dönemindeki kentler birer ticaret ve zanaat merkezi olarak yapılandırılmış ve böylelikle sanayiye gidecek yolu açmıştır. Bu dönem kentin işlevselliğinin farkına varılmış ve kentler ticaret ve ekonomi üzerinden anlam kazanmıştır (Karakaş, 2002:126-127). Orta Çağ kentlerinin de zeminini hazırladığı Sanayi Devrimi ile kentler hem yapısal hem de işlevsel olarak büyük bir değişimi yaşamış böylelikle bugünkü modern anlamda kentler ortaya çıkmıştır. Sanayi Devrimi, kentlerin hızlı bir şekilde büyümesi ve gelişmesine nüfusunun artmasına, kentlerdeki mevcut ekonomik, sosyal, kültürel süreçlerin değişmesine ve daha birçok değişim ve dönüşüme neden olmuştur (Koyuncu, 2011:33).

Kentler, ortaya çıktığı ilk günden bugüne kadar tarihsel süreç içinde dönemin koşulları ve gelişmeleri doğrultusunda işlevleri, yapıları, anlamları ve daha birçok unsuru değişmiş ve dönüşmüştür. Yüzyıllardır kentler kimi zaman sakinleri için bir sığınak kimi zaman ticari bir merkez olmuştur. Buna neden olan ise bazen bir devrim bazen egemen inanç ve düşünce olmuştur. Günümüzde ise kentleri derinden etkileyen ve büyük bir değişim ve dönüşüm sürecine girmesine neden olgu bilgi iletişim teknolojilerinde yaşanan gelişmedir. Bilgi iletişim teknolojilerinin baş döndürücü bir hızda her geçen gün gelişmesi durumuna kentler de kayıtsız kalamamış ve yeni bir kent modeli olarak ortaya akıllı kentler çıkmıştır.

1.Akıllı Kent Kavramı

Bilgi iletişim teknolojilerinin hızla gelişmesiyle değişen ve dönüşen bir dünyanın kentler de bu sürece dahil olmuştur. Yeni bir kavram olan ve çalışmanın başında tıpkı kent kavramını tanımlamakta güçlük duyulan akıllı kentleri her yazar ve araştırmacı farklı şekillerde farklı odak noktalarını merkeze alarak tanımlamıştır. Bu tanımlardan bazıları şu şekildedir: Harrison ve arkadaşları akıllı kenti “fiziksel altyapısını, bilgi teknolojileri (BT) altyapısını, sosyal altyapısını ve iş altyapısını birleştirerek, kentin kolektif zekâsını güçlendiren kentlerdir” şeklinde tanımlarken (Harrison, vd., 2010). Hall ve arkadaşları “güvenli, çevre dostu yeşil ve verimli hale getirilen, kaynaklarını en iyi şekilde kullanan, güç, su, ulaşım vb. tüm altyapı sistemleri ve yapılarını, izleyebilen ve gerektiğinde kendi kendini tamir edebilen geleceğin kentsel merkezleridir” diye ifade etmiştir (Hall, 2000). Batty “bilgi ve iletişim teknolojileri ile

birlikte bilgi transferi altyapısı, şehrin gelişimi, mekânsal planlama, mobil sistemleri, eğitim, sosyal denge, yaşam kalitesi ve sürdürülebilirlik ile ilgilenen kentler” (Batty, 2012) akıllı kenttir derken Hollands “akıllı, birbiriyle bağlantılı ve verimli bir kent için kentsel yönetim, eğitim, sağlık, kamu güvenliği, emlak, ulaşım ve kamu hizmetleri gibi kritik altyapı bileşenlerini ve hizmetlerini akıllı bilişim teknolojileri ile birlikte kullanan kentlerin” akıllı kent olduğunu belirtmiştir (Hollands,2008). Tanımlardan da görülmektedir ki akıllı kent kimi için geleceği kenti kimi için kentlere rekabet üstünlüğü ağılayan artı bir değer kimine göre de kent sakinlerinin yaşam kalitesinin sağlayıcısı. Tüm bu özellikleri ve hatta daha fazlasını içeren akıllı kentler, bilgi iletişim teknolojilerinin hızla gelişmesi sonucu değişen ve dönüşen durumlar ve koşullar doğrultusunda değişen ihtiyaç, talep ve beklentileri karşılamak ve yine değişen kentsel sorunlara yenilikçi çözümler getirmek amacıyla ortaya çıkmıştır. Tanımlarda da olduğu gibi kentsel hizmetlerin sunumunda, kentsel sorunların çözümünde temel olarak bilgi iletişim teknolojilerinin kullanıldığı akıllı kentlerin hedeflerine ulaşmak ve işlevlerini yerine getirmek için organik bir biçimde ilişkili olduğu bileşenlerine gereksinim duymaktadır. Literatürde akıllı kent bileşenleri ile ilgili bazı teoriler ve çalışmalar bulunsa da içlerinde en yaygın olan ve en genel kabul göreni Cohen’in Akıllı Şehir Çarkı (Smart Cities Wheel) ismini verdiği modeldir. Bu modele göre akıllı kentin altı temel bileşeni vardır. Bunlar: akıllı ekonomi, akıllı çevre, akıllı yönetim, akıllı mobilite, akıllı vatandaş ve akıllı yaşamdır. Bu bileşenlerin her biri kentin akıllı hale gelmesinde geliştirilecek akıllı uygulamaların temel alanları olup bu alanlar ile ilgili temel kavram ve unsurlar şu şekildedir:

“Akıllı Ekonomi: Yenilikçi ve girişimci ruh, iş piyasasında esneklik, uluslararası piyasalara entegrasyon ve dönüşüm kabiliyeti.

Akıllı Hareketlilik: Yerel ve yerel ötesi erişebilirlik, BİT’lerin, modern, sürdürülebilir ve güvenli ulaşım sistemlerinin varlığı.

Akıllı Yönetişim: Karar alma süreçlerinde katılım, yönetim sistemlerinde şeffaflık, kamu hizmetlerinin varlığı ve erişilebilirlik, siyasal stratejilerin kalitesi.

Akıllı Çevre: Tabii çevre şartlarının çekiciliği, kirliliğin olmaması ve kaynakların sürdürülebilir yönetimi.

Akıllı Yaşam: Kültür ve eğitim hizmetlerinin varlığı açısından istenilen ve ölçülen yaşam standardı, dijital hizmetlerin varlığı ve erişilebilirliği, turistik yerler, sosyal uyumu, sağlıklı çevre, kişi ve konut güvenliği.

Akıllı Vatandaş: İnsani ve sosyal sermayenin yeterlilik ve kalite düzeyi, esneklik, yaratıcılık, hoşgörü, kozmopolitlik ve kamusal yaşama katılım. “ (Uçar, vd., 2017).

Akıllı kentler, bileşenlerinde akıllı uygulamalar geliştirmek ve uygulamak için belli bazı araçlara ihtiyaç duymaktadır. Bu araçlar gelişen bilgi iletişim teknolojileri olup, bunlardan bazıları internet, mobil cihaz, sosyal medya, büyük veri, bulut teknolojisi ve açık veridir (Gürsoy, 2019:62).

İnternet: “Çoklu bilgisayar sistemlerinin -iki veya daha fazla bilgisayarın birbirleriyle haberleşmesi için kullanılan- TCP/IP protokolü ile birbirine bağlandığı bir iletişim ağıdır”. İnternet, çok fazla sayıda cihazın ve kişinin birbirleriyle karşılıklı olarak iletişime geçmesini sağlayan en önemli bilgi ve iletişim teknolojilerinden biridir (Gürsoy, 2019:63).

Mobil Cihaz: Kentlerin akıllı kent olma sürecinde geliştirdiği birçok akıllı uygulamada kullandığı en temel bilgi iletişim teknolojilerinden biridir. Akıllı uygulamaların geliştirilmesinde başlayıp en son aşamasına kadar neredeyse her aşamasında kullanılan mobil cihazlar akıllı kentler için olmazsa olmazdır. Bu mobil cihazlardan en çok kullanılan bazıları akıllı telefon, bilgisayar, tablet ve kiosktur. Bu mobil cihazların yanında özellikle konum tabanlı olan ve kişilerin tercihlerini gösteren mobil cihazlar, akıllı kentler için en önemli araçlardır (Örselli ve Akbay, 2019:232).

Sosyal Medya: Günlük yaşantımızın bir parçası olan Sosyal medya kavramı Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanlığı İletişim Başkanlığı tarafından hazırlanan Sosyal Medya Kullanım Kılavuzunda “Bireylerin bire bir, bire çok ve çoktan çoğa iletişim kurmasını sağlayan teknolojiler ve platformlardır. Farklı düşüncelerden ortak sonuçlara ulaşmayı amaçlayan etkileşimli kişisel kullanıcıların oluşturduğu yeni bir medya sektörünün itici gücüdür. “ şeklinde tanımlanmıştır (Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanlığı, 2020:28). Türkiye Cumhuriyeti Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından hazırlanan 2020-2023 Ulusal Akıllı Şehirler Stratejisi ve Eylem Planı’nda akıllı kentlerde sosyal medya kullanımı ile ilgili birçok karar bulunmaktadır. Plan’da kent yönetimlerinin sunmuş\sunacağı hizmetler için hem bir geribildirim alınması hem de kentte katılımcılığın artırılması için “sosyal medya ve internet kullanımının yaygın olması, kurumsal internet siteleri ve mobil uygulamaların geliştirilmesi gibi yenilikçi çözümlerin katılımcılık mekanizması olarak da kullanılması ile kent sakinlerinin şehir yönetimine dâhil edilmesi konusunda kolaylaştırıcı ortam sağlanacaktır.” şeklinde bir eylem planı ifade edilmiştir. Ayrıca akıllı kentin bileşenlerinden biri olan akıllı yönetim bileşeninin olgunluğu artırılacaktır eylemi başlığı altında diğer eylemler olarak on birinci

kalkınma planının içinde “kamu kurumlarının sosyal medya kullanımını düzenleyen rehber hazırlanacaktır.” ve “kamu kurum ve kuruluşlarının sosyal medyada vatandaşla etkileşimi ölçülecek ve analiz edilecektir.” şeklinde belirtilerek sosyal medyanın akıllı kentler için ne kadar önemli ve gerekli olduğu vurgulanmıştır (Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, 2019:292).

Büyük Veri: Büyük veri kavramı “yüksek hızla gelen, büyük hacimdeki ve çok çeşitli verilerden ekonomik değer ortaya çıkaran yeni nesil teknoloji ve mimarileri” şeklinde tanımlanmaktadır. National Institute of Standards and Technology (NIST) ise büyük verinin 3 temel özelliğini ön plana çıkararak; “verimli depolama, manipülasyon ve analiz için ölçeklenebilir bir mimari gerektiren, öncelikli olarak hacim, hız, çeşitlilik ve/veya değişkenlik karakteristiklerine sahip kapsamlı veri setlerinin büyük veri olarak nitelendirilebileceğini kaydetmişlerdir” (Akdamar, 2017:206). Akıllı uygulamaların özellikle geliştirilmesi yani ilk aşamasında ihtiyaç duyduğu en temel şey kente dair verilerdir. Bu veriler hızlı, doğru ve detaylı bir şekilde toplanıp daha sonra bu verileri bir bütün haline getirilerek işlenmesi gerekmektedir. Bu yüzden büyük veri akıllı kent uygulamaların en yegane birimini oluşturmaktadır (Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu, 2022:45).

Bulut Teknoloji: Bilgi ve iletişim teknolojilerinin büyük bir hızla gelişmesi ile daha fazla çeşitte ve büyüklükte veriler ortaya çıkmaktadır. Bu verilerin belli başlı süreçlerden geçerek kullanılması gerekmektedir. Bu süreçler verilerin toplanması, saklanması ve kaydedilmesidir ve her bir süreç oldukça önem taşımaktadır. Bu kadar fazla sayıda, büyüklükte ve çeşitli olan veriyi toplamak da saklamak da beraberinde bazı problemleri getirmektedir. Bu probleme bir çözüm olarak ise bulut teknolojisi ortaya çıkmıştır. Bulut teknolojisi, klasik bir metod olan donanımsal saklama ve depolama süreçleri yerine verilerin yazılımsal olarak depolanması ve işlenmesini ifade etmektedir. (Gürsoy, 2019:67).

Açık Veri: “Herkes tarafından ücretsiz ve serbest bir şekilde kullanılan, herhangi bir telif hakkı, patent ya da diğer kontrol mekanizmalarına tabi olmayan veri açık veri olarak tanımlanmaktadır”. Bilgisayar tarafından okunabilen, ayırt etmeksizin herkesin kullanımına açık ve istendiğinde tekrar tekrar yeniden ulaşılabilir olan açık veri, akıllı kent uygulamaları için oldukça önemlidir (Örselli ve Akbay, 2019:233). Açık veriler şartsız koşulsuz ayırt etmeksizin herkesle paylaşılan verilerdir (Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu, 2022:69). Herkesin kullanımına açık olan bu veriler kişisel verilerin gizliliği ve korunması konusunda bazı tehdit ve riskleri de beraberinde getirmektedir. Olabilecek bu tür tehditlere karşı açık verinin üç temel unsuru vardır. Bunlar “ gizlilik, veri koruma ve kamu güvenliğidir” (Memiş ve Güç, 2020:100).

Kentler, akıllı kent olma yolunda sahip olduğu açık veri, büyük veri, nesnelerin interneti, bulut bilişim ve daha diğer bilgi iletişim teknoloji araçlarını kullanarak bir akıllı kent uygulamasını şu aşamalardan geçirerek pratikte kullanıma hazır hale getirmektedir. Öncelikli olarak geleneksel altyapıyı teknolojik altyapıya dönüştürüp sonrasında verileri toplayıp bu verileri uygulamanın amacına yönelik olarak işleyip sunulan kentsel hizmetlerin geliştirilmesi sağlanmaktadır. Bu süreçte her bir aşamaya yönelik olarak gerekli teknolojik ekipmanların edinilmesi ve kurulması, mevcut olan sistemlerin, süreçlerin, zihniyet yapılarının, teşkilat yapılarının bu yeni duruma ve sürece uyarlanması, kent sakinlerinin bilgilendirilmesi ile bilgi düzeyi artırılarak değişim ve dönüşüm hareketine bu sürece duyarlılığının artırılması ve katılımının sağlanması geliştirilecek akıllı uygulamalar için oldukça önemlidir (Terzi ve Ocakçı, 2017:12). Ayrıca akıllı kent olma sürecindeki değişim ve dönüşüm hareketine yönelik olarak bu yapılması gerekenler aynı zamanda akıllı kent olgusunun hedeflerine ulaşarak başarılı olmasının da en önemli unsurudur. Büyük bir değişim ve dönüşüm hareketi olan ve bir süreç ifade eden akıllı kent olgusunun ulaşmak istediği birçok hedef bulunmaktadır. Bunlardan bazıları;

- ✓ Hizmetlerde kalite, etkinlik ve verimliliğin artırılması
- ✓ Maliyetlerin azaltılması
- ✓ Kaynakların etkin, verimli ve kontrollü kullanılması
- ✓ Bilgi iletişim teknolojilerinin yaygınlaştırılması
- ✓ Kent sakinlerine konforlu ve kaliteli bir yaşam sunulması
- ✓ Kent sakinlerinin karar alma süreçlerine aktif bir şekilde katılımının sağlanması
- ✓ Kentlerin refah seviyesinin yükseltilmesi, kalkınmasının sağlanması
- ✓ Kentsel sorunlara hızlı, kalıcı, doğru çözümler üretmek (Varol, 2017:45-46).

2.Akıllı Kent ve Yerel Yönetim İlişkisi

“Yerel yönetimler, insan topluluklarının ortak ve yerel nitelikteki ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla devlet sınırları içinde belli bir hukuk düzeninde anayasal kuruluşlar olarak tanımlanan yönetsel kurumlardır.”(Yeter, 2014:54). Yerel yönetimler insanların yaşadığı yerde en yakınındaki kamu örgütlenmeleri olan, halkın günlük yaşantısı ile ilgili her türlü konuda ve ihtiyaç durumunda kararlar alıp, uygulayan ve ülkelerin iktisadi, siyasi ve hukuki yapılarında oldukça önemli bir yere sahip olan kamu kurumlarıdır. Yerel halkın ortak ve yerel ihtiyaçlarının karşılanmasında ve yerel ve kamusal mal ve hizmet sunumunda yerel yönetimler temel aktördür (Ökmen, 2015:5). Yerel yönetimler sahip olduğu bu önemli işlevleri ve etkileri ile demokratik

yönetim yapılarının en temel unsurlarından biridir. Yerel halk tarafından seçilen karar organları, kendi özel geliri ve bütçesi, kendi teşkilatı ve personeli olan kamu tüzel kişileri olan yerel yönetimler (Urhan, 2018:85), halkın talep, beklenti, ihtiyaç ve isteklerine dayanan, katılımcı, demokratik, özerk bir yapıya sahiptir. Yerel halka en yakın kamu örgütlenmesi olan yerel yönetimler ülkemizde il özel idaresi, belediye ve köy birimlerinden oluşmaktadır (Henden ve Henden, 2005:50). Bu üç birimden oluşan yerel yönetimler, Osmanlı Devleti döneminde 19.yüzyılda batılılaşma hareketlerinden sonra ancak Tanzimat Döneminde kanunlaşmıştır. Bu dönemden öncede yerel halka yerel hizmetler sunulmaktaydı fakat bugünkü yerel yönetim birimleri gibi kurumsal olarak değil daha çok şahıslar ve topluluklar üzerinden bu faaliyet gösterilmekteydi. Örneğin bugünkü belediye hizmetleri Tanzimat Döneminden önce kadılar, vakıflar ve loncalar üzerinden sunulmaktaydı. Tanzimat Dönemi yerel hizmet sunumlarının kanunlaşması ile günümüz yerel yönetim gelişiminin başlaması açısından oldukça önemlidir. Tarihsel süreçte gelişimine bu şekilde başlayan yerel yönetimler günümüze kadar her türlü gelişmeden, değişiklikten derinlemesine etkilenmiş ve bu etkiler nedeniyle birçok değişim ve dönüşüm geçirmiştir (Çağdaş, 2011:395). Tıpkı Tanzimat Dönemi gibi tarihsel süreçte Cumhuriyet'in kurulması, çok partili yaşama geçiş gibi olgu ve olaylar ülkemizde yerel yönetim yapısında, işlevinde ve özelliklerinde birtakım değişiklikler yaratmıştır. Küreselleşme olgusu da tıpkı geçmişteki diğer olgu ve olaylar gibi yerel yönetimler üzerinde oldukça önemli etkiler meydana getirmiştir. 1980'li yıllardan itibaren hem merkezi yönetim hem de yerel yönetimler de köklü bir reform çalışmaları başlamıştır. Bu çalışmaların amacı yerel yönetimlerde “halkın yönetime katılmak istemesi, yerel yönetimlerin güçlendirilmesi ve yerel yönetimler üzerindeki merkezi denetimin en aza indirilmesidir”. Buna yönelik olarak birçok yenilik ve düzenleme hayata geçirilmiş ve yerel yönetimlerin önemi ve görev alanı gittikçe artmıştır (Emini, 2009:34-35).

Küreselleşmenin ardından yerel yönetimlerde değişim yaratan diğer bir dinamik ise bilgi iletişim teknolojilerinin gelişmesidir. Tüm dünyayı derinden etkileyen, insanların günlük hayatından, kurumlara, kentlere, disiplinlere kadar her türlü kişi, kurum, olgu ve olayı etkileyen bilgi iletişim teknolojilerinin bu denli hızlı gelişiminden kentler de nasibini almıştır. Kentler için topyekün bir değişiklik ifade eden, bir vizyon bir konsept olarak kabul edilen akıllı kent, birçok yenilik ve düzenlemeyi beraberinde getirmektedir. Hem tüm dünyada hem de kentte meydana gelen bu değişim ve dönüşüm sürecine yerel yönetimler de girmiştir. Yerel yönetimler yerel hizmetlerin sunumunda kent sakinlerine en yakın kamu örgütlenmeleri olarak temel aktördür. Kentler akıllı hale gelirken bu süreçte yerel yönetimler de akıllanma adına bazı

adımlar atmıştır. Yerel hizmetlerin sunumunda ve yerel sorunların çözümünde yerel yönetimler günümüzde klasik yöntemlerin yerine bilgi iletişim teknolojilerini kullanmaktadır. Böylelikle hizmet süreçlerinde büyük bir kolaylık, hız, şeffaflık, güçlü iletişim, kesintisizlik, verimlilik ve etkinlik kazanılmaktadır. Bu faydalara ulaşmak için yerel yönetimler işleyişlerinde, teşkilatlanmalarında, yapılarında, süreçlerinde bir değişim ve dönüşüm geçirmektedir. Öyle ki temel bazı kavramların tanımı ve algılayışında dahi bazı değişiklikler söz konusudur. Bu kavramlardan biri ise yönetim kavramıdır (Yüksel, 2005:252).

3. Yönetişimden E-Yönetişime Geçiş

Yönetişim, ilk olarak 16.yüzyılda Kuzey Avrupa'da kullanılan bir kavramdır. Sonrasında İngiltere'de olgunlaşp hızla tüm dünyaya yayılmaya başlamıştır. Yönetişim, hem süreçlerde hem de sonuçlarda farklılıklar yaratan, devlet, özel sektör, sivil toplum aktörleri arasında üç boyutlu bir ilişkiye dayanan, heterarşik ilişkinin vurgulandığı bir modeldir. Yönetişim, 20.yüzyılın klasik yönetim modelinde ve anlayışında oldukça büyük farklılıklar yaratmaktadır. “Merkeziyetçilik yerine, yerelliği, üniter yapı yerine federalizmi, katı bürokrasi yerine katılımı, kapalılık yerine açıklığı, hiyerarşi yerine hesap verebilirliği ve sorumluluğu getirerek” idari bir değişim ve dönüşüm hareketi yarattığı söylenebilir (Özer, 2006:61-63).

Yönetişim kavramı birçok araştırmacı ve kurum tarafında birçok farklı odak noktasıyla tanımlanmaktadır. OECD, “bir ülkenin ekonomik ve sosyal kaynaklarının yönetiminde sahip olunan güç ve yetkilerinin kullanımı” olarak tanımlamaktadır (Aktan, 2003:176). Yönetişim kavramını ilk olarak Dünya Bankası Afrika ile ilgili olarak hazırlamış olduğu raporda kullanmıştır. Kavram, “ülke meselelerinin yönetiminde politik gücün kullanımı” şeklinde tanımlanmıştır. “Birleşmiş Milletler Kalkınma Programı ise, yönetişimi ülke meselelerinin yönetiminde politik, ekonomik ve yönetsel otoritenin kullanımı olarak tanımlamakta ve bunun kompleks mekanizmaları, süreçleri, ilişkileri ve kurumları gerektirdiğini belirtmektedir. Nitekim, bu kurum ve süreçler aracılığıyla vatandaşlar ve toplumsal gruplar çıkarlarını korumakta ve yasal haklarını kullanmaktadırlar. Ayrıca, bu kurum ve süreçler vatandaş ve gruplar arasındaki farklılıkları uzlaştırmaktadır” (Sobacı, 2007:221).

Bu şekilde birçok tanıma sahip olan ve kamu yönetimi için bir devrim olarak nitelendirilen yönetişimin belli başlı bazı hedefleri bulunmaktadır. Öncelikle kamu yönetiminin yeniden yapılanması ve yeniden düzenlenmesi amacını taşımaktadır. Sonrasında kamu yönetiminde özel sektör ve sivil toplum kuruluşlarının desteklerini alarak kalite ve verimliliği artırmak, kaynakları ihtiyaçların doğru bir şekilde tespiti ile etkin olarak kullanılmasını

sağlamaktır (Demirel, 2010:66). “Örgüt ve yönetiminde yönetici ve yönetilen arasında insancıl davranışların varlığı, yönetim ile halk arasında iyi ilişkilerin kurulması, hem örgüt içinden hem dışından yönetime katılmaların olması, hedef kitlelerin istekleri ve beklentileri doğrultusunda mal ve hizmet üretilmesi, hizmet alanların ve sunanların maddi ve manevi açıdan memnun edilmesi” de yönetişim kavramının diğer amaçlarındandır (Çukurçayır, vd., 2012:9).

Tüm kamu yönetiminde bir dönüşümü ve değişimi ifade eden yönetişim, yerel yönetimlerde de etkili olmuştur. Yerel yönetişim olarak adlandırılan bu durum, yönetme sürecinin yerel yönetimlerle karşılıklı bir etkileşim içinde yürütülmesini ifade etmektedir. Yerel yönetişim, yerel kamusal nitelikteki politikaların ve hizmetlerin oluşum aşamasından, uygulanmasına kadar her türlü süreçte özel sektör ve sivil toplum kuruluşlarının da yer almasını belirtmektedir. Yerel yönetişim yerel aktörlerin bir ortaklık yaparak karşılıklı bir ilişki ve etkileşimi gerektirmektedir. Bu ortaklık ve etkileşim sayesinde kent sakinlerinin ve kurumların kente olan aidiyet hissi ve bağlılığı artacak, kaynaklar daha adil ve etkin bir şekilde dağıtılacak ve kentsel yaşanabilirlik ve sürdürülebilirlik oluşturulabilecektir (Bıçkı ve Sobacı, 2011:222).

Genel olarak tanımı ve amaçları bu şekilde olan yerel yönetişim kavramının bazı önemli özellikleri de bulunmaktadır. Yerel yönetişim, yerel kamusal kararların alınması ve uygulamasında gözettiği kamu yararının yanına özel çıkarları da ekleyerek koordineli bir şekilde ilerleyen idari ve siyasi bir süreç niteliğindedir. En küçük birimi olan köy yönetimi birimine sahip olan yerel yönetimler yerel yönetişimin sağlayacağı imkanlar sayesinde metropol, bölgesel, ulusal ve uluslararası işbirlikleri kurabilecektir (Yıldırım, 2014: 80).

E-yönetişim kavramı ile kamu sektörü özel sektör ve sivil toplum aktörleri arasındaki ilişki etkileşimin kolaylaşması ile artarak güçlenmiştir. E-yönetişim yalnızca kentteki bu aktörleri değil kent sakinlerinin ihtiyaç, talep ve beklentilerini değiştirmiştir. Geleneksel yönetim anlayışındaki katı hiyerarşi, ve merkezîyetçi yapıyı, karar alma sürecinde tek yetkili devlet olmasını eleştiren kent sakinleri, e-yönetişim ile bilgi iletişim teknolojilerinin sağlamış olduğu kolaylık, esneklik ve hız gibi özellikler sayesinde kendini karar alma süreçlerinde pasif bir konumda hissederken aktif ve kolay bir şekilde katılım göstermektedir. Bilgi iletişim teknolojileri sayesinde bilgiye daha hızlı ve kolay bir şekilde ulaşan kent sakinleri, yerel ve kamusal hizmetler, iş ve eylemler hakkında bilgi almakta ve haberdar olmaktadır. Böylelikle hizmet kalitesini, kaynakların etkin ve verimli kullanıldığını, maliyetlerin azaltıldığını ya da aksi bir durumun olduğunu açık ve şeffaf bir şekilde gözlemleyebilmektedir (Şener ve Ereni 2021:864).

Görülmektedir ki son yıllarda bilgi iletişim teknolojilerinde yaşanan büyük gelişmeler yönetim alanını da oldukça etkilemiş yönetim yönetişim ve e-yönetişim şeklinde bir evrim gerçekleşmiştir. Yönetişim klasik yönetim karşısında kendi iç ve diğer yapılarla olan ilişkilerinde bir değişim ve dönüşüm yaratırken e-yönetişim de bilgi iletişim teknolojilerinde faydalanılarak yaşamın her kesiminde kalite ve verimliliği tesis etmek amacıyla (Özer, 2017:471).

4. E-Yönetişim Aracı Olarak E-Belediye Kavramı

Bilgi iletişim teknolojilerinin getirdiği birçok yenilik ve kolaylık her alanda kendini farklı farklı şekillerde göstermektedir. Yaşanan bu değişim ve dönüşümün planlı ve sistemli bir şekilde kentlerde yürütülmesinde yerel yönetimler, yerel yönetim birimleri içinde de belediyelere oldukça fazla görev ve sorumluluk düşmektedir. Bunun sonucunda bu değişim ve dönüşüm hareketinin ana aktörü olan belediyelerden kent sakinlerinin beklenti ve istekleri de çeşitlenmiştir. “Etkinlik, verimlilik, şeffaflık, hesap verebilirlik, vatandaş odaklılık daha düzenli ve sağlıklı bir çevre” belediye teşkilatlarından kent sakinlerinin beklendiklerinin bazılarıdır. Bilgi iletişim teknolojileri bir yandan yapıları, algıları, ihtiyaçları, beklenti ve talepleri değiştirirken bir yanda da bu değişikliklere ayak uyduracak yeni yapılanmaları, düzenlemeleri inşa edecek yeni çözümlerin geliştirilmesinde büyük bir rol oynamaktadır. Günümüzde kentlerin kontrolsüz bir şekilde büyümesi ve beraberinde gelebilecek sorunlara akılcı, esnek, hızlı ve tatmin edici çözümler üretilmesinde ve kent sakinlerinin değişen ihtiyaç ve beklentilerine göre kentsel hizmetlerin de çeşitlenip değişmesinde bilgi iletişim teknolojileri çok büyük faydalar ve yenilikler kazandırmıştır (Şahin, 2007:166).

Kentsel hizmetlerin sunumundan ve kentsel sorunların çözümünden birincil sorumlu olan yerel yönetim birimleri belediyeler, bu gelişen teknoloji ve buna bağlı olarak değişen ve dönüşen dünya karşısında uyum sağlamış, dönemin gerektirdiklerine ayak uydurmuş ve bilgi iletişim teknolojilerini kullanmaya başlamıştır. E-belediye kavramı, “belediyelerin görev ve hizmetlerinin internet ortamında online olarak vatandaşlara sunulması olarak tanımlanmaktadır. Bir diğer tanımda ise teknoloji tabanlı kentsel yönetim sürecinin en önemli uygulamalarından biri olan e-belediye, kamu hizmetleri sunumunun elektronik ortamda vatandaşların hizmetine sunulduğu, kurum içi birimlerin bilgisayar ağları ile entegrasyonunun sağlandığı, vatandaşların talep ve şikayetlerinin alındığı, vatandaşlarla online iletişimin kurulduğu platformdur” şeklinde ifade edilmektedir (Erdoğan, 2019:556). E-belediye yani interaktif belediyecilik, öncelikli olarak teknolojik bir altyapı kurup, kentsel hizmetlerini bilgi iletişim teknolojileri temeli olarak sunarak kent sakinlerine hızlı, kaliteli ve kesintisiz bir hizmet gerçekleştirmektedir. Ayrıca e-

belediye uygulaması ile kent sakinlerinin karar alma süreçlerine aktif bir şekilde katılmasını, kesintisiz bir şekilde kente dair her türlü haber, duyuru ve bilgi ile bilgilendirilmesini sağlamaktadır (Geymen ve Karaş, 2006:2). Fakat e-belediye kavramı belediyelerin hizmetlerini bir web sayfası üzerinden sunması anlamında değildir. Belediyeye ait resmi web sitesine ara yüz ve link yerleştirilen interaktif bağlantı ve uygulamalar e-belediye uygulamasının tamamlayıcıları durumundadır. Günümüzde il belediyesi ve büyükşehir belediyesi olmak üzere neredeyse her belediye resmi bir web sayfasına sahip durumdadır fakat bu web sayfalarından bazıları bazı günlerde sıfır sayıda ziyaretçi almakta veya interaktif yani belediye ve kent sakinlerini karşılıklı olarak etkileşime geçtiği bir uygulama bulunmamaktadır. Bu nedenle bir web sayfasına sahip olması o belediyenin e-belediyecilik yaptığı anlamına gelmemektedir (Mecek, 2017:181). Doğası gereği yeniliklere açık olan yerel yönetimlerin bir yerel yönetimi olarak da belediyelerin teknik anlamda kolay, anlaşılır, güvenilir ve güncel bir web sitesi yapmanın yanında bu büyük değişim ve dönüşümü yenir yönetim anlayışı olarak kabul etmek ve bu doğrultuda yalnız web sitesi değil, yapışında, teşkilatında, mevzuatında da gereken yenilik ve düzenlemeleri yapması gerekmektedir. Dijital dönüşüm hareketi ile yeni bir yönetim anlayışı ortaya çıkan ve en önemli uygulamalarından biri olan e-belediye uygulaması ile klasik yönetim anlayışının bir karşılaştırılmasının yapıldığı tablo şu şekildedir:

Klasik Yerel Yönetim Anlayışı	E-Belediye Uygulamalarını İçeren Yeni Yönetim Anlayışı
Paylaşılmayan idari karar almalar	Alınan kararların elektronik ortamda paylaşımı
Uzun bürokratik iş akışı	Hızlı ve seri elektronik süreç
Halka ilişkin kararların, konuya dair fazla bilgi toplanmasına gerek görülmeden, yöneticiler tarafından verilmesi	Yerel halk dilek ve önerilerini anket, şikayet, beyaz masa vb. yöntemlerle toplanarak değerlendirilmesi ve hizmet sunumu
Yönetim- vatandaş ilişkisi	Hizmet sunan- müşteri ilişkisi
Bürokratik denetleme	Bireysel katılımçılık ve performans ölçüm

Kaynak: (Henden ve Henden, 2005:56)

E-Belediye uygulaması ilk olarak “Almanya’nın Duisburg, Hollanda’nın Tilburg, Danimarka’nın Farum, İngiltere’nin Braintree ve ABD’nin Phoenix” kentlerinde uygulanmaya başlamıştır. Türkiye’de ise 2001 yılından sonra e-belediye uygulaması ile ilgili birçok

düzenleme ve proje geliştirilmiştir. Öncelikli olarak 2001 yılında “Yerel Bilgi Projesi” hayata geçirilmiştir. Proje, yerel yönetim birimlerinin kent sakinlerine hizmet sunumunda bilgi iletişim teknolojilerini kullanmasına yönelik olarak hazırlanmıştır. Bu proje dışında “İçişleri Bakanlığı’nın önerisiyle Mülga Türkiye ve Orta Doğu Amme İdaresi Enstitüsü’ne (TODAİE) bağlı, Yerel Yönetimler Araştırma ve Eğitim Merkezi (YYAEM) tarafından “Yerel Yönetimler Bilgi Tabanı Projesi” (YERELBİLGİ Projesi) hazırlanmıştır. Bu proje yerel yönetim birimlerin kurumsal verilerinin klasik manuel olarak değil dijital ortamda toplanması ve saklanmasına yöneliktir. Bir diğer proje de “Yerel Yönetimlerin Güçlendirilmesi Araştırma Projesi” (YER-YÖN), 1998-2001 döneminde yerel yönetimlerde bir modeli oluşturmak amacıyla geliştirilmiştir. Bu proje 1999-2001 yılları arasında Yerel Yönetimler Eğitim Malzemesi Geliştirme Projesi” (YEREP) olarak hayata geçirilmiştir” (Erdoğan, 2019:578).

Türkiye için oldukça önemli bir başka uygulama ise e-devlet kapısı uygulamasıdır. “e-Devlet, vatandaşlara devlet tarafından verilen hizmetlerin elektronik ortamda sunulması demektir. Bu sayede, devlet hizmetlerinin vatandaşa en kolay ve en etkin yoldan, kaliteli, hızlı, kesintisiz ve güvenli bir şekilde ulaştırılması hedeflenmektedir.” e-Devlet Kapısı, “arklı kurumlar tarafından, farklı kanallar aracılığıyla verilen e-Devlet hizmetlerinin, tek noktadan güvenli ve kesintisiz bir şekilde sunulduğu elektronik platformdur.” (<https://www.turkiye.gov.tr/bilgilendirme>). E-devlet kapısı uygulamasında yerel yönetimlerin sunduğu e-hizmetler başlığı altında yer alan verilere göre “e-Devlet Kapısı ile 81 ilimizde bulunan 443 adet belediyenin sunduğu hizmetlerin yanı sıra, belediyelere bağlı ulaşım, su, kanalizasyon v.b. hizmetleri sunan 30 adet yerel hizmet kurum” bulunmaktadır (<https://www.turkiye.gov.tr/belediyeler>).

“Belediyelerin tek veri tabanında ortak bir altyapıda, standart yazılımlarla tüm iş ve işlem süreçlerini elektronik ortamda yapabilmelerini ve yerel hizmetlerin elektronik ortamda vatandaşa sunulmasını” sağlayan bir başka proje de e-Belediye Bilgi Sistemi’dir. 45 modül İçişleri Bakanlığı, 22 modül Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı tarafından gerçekleştirilmek üzere toplamda 67 modülden oluşan proje, “Yatırım Ortamının İyileştirilmesi Çalışmaları Kapsamında, 15 Şubat 2018’de Yürürlüğe Giren 7099 Sayılı Yatırım Ortamının İyileştirilmesi Amacıyla Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunda yer alan ek madde 3 ve geçici madde 10 ile belediyelerin sisteme dâhil olması zorunlu hale getirilmiştir.” Bugün e-Belediye Bilgi Sistemine dahil olan büyükşehir belediye sayısı 20, il belediyeleri sayısı 37, ilçe belediyeleri sayısı 662, belde belediyeleri sayısı 219, su kanalizasyon idaresi müdürlükleri sayısı 19 ve birlik sayısı 24’tür (<https://www.belediye.gov.tr/belediyeler>).

Her kentin sahip olduğu kendine özgü koşulları e-belediye uygulamasının etkinliğini, içeriğini ve kullanım yaygınlığını doğrudan etkilemektedir. Türkiye’de de E-Devlet Kapısı uygulamasında yer alan verilere göre örneğin Çorum Belediyesi’nin e-belediye uygulaması ile verdiği e-hizmet sayısı 16 adet iken (<https://www.turkiye.gov.tr/corum-belediyeleri>) Ağrı Belediyesi’nin e-belediye uygulaması ile verdiği e-hizmet sayısı 1 adettir (<https://www.turkiye.gov.tr/agri-belediyeleri>). Türkiye’de Toplamda 443 adet belediye e-belediye uygulaması kullanmakta olup her il ve ilçe belediyelerinin e-belediye uygulamaları birçok yönden farklıdır. Kentlerin sahip olduğu dinamik yapısının izleri e-belediye uygulamalarının farklılıklarından da oldukça kolay bir şekilde görülebilmektedir.

Birçok ülkede olduğu gibi Türkiye’de oldukça hızlı bir şekilde yaygınlaşmaya ve gelişmeye başlayan E-belediye uygulamasının amacı kent sakinlerinin yönetim ve karar alma süreçlerine daha aktif bir şekilde katılımını, hiçbir ayırım gözetmeksizin her kent sakininin her türlü kentsel bilgiye istediği her zaman ulaşmasını, hem belediye teşkilatının hem de kent sakinlerinin vakit, ücret, emek tasarrufu yapmasını sağlamaktır (Demir, 2018:1877). Ayrıca e-belediye uygulaması ile diğer belediyelere “hizmet, yönetim anlayışı, yeni istihdam olanakları” başta olmak üzere çok sayıda konuda yol gösterici olma işlevi yapmaktadır. Kentsel hizmetlerin hem tespitinde hem sunumunda hız ve kolaylık sağlamanın yanında kalite ve verimliliği de artıracaktır. Kent sakinlerine en yakın kamu örgütlenmeleri olan belediyeler ile kent sakinleri arasındaki ilişki ve etkileşim artarak güçlenecektir (Mecek, 207:1827).

E-belediye uygulamasının bu amaçlarını gerçekleştirmesiyle birlikte ortaya kullanıcılarına birçok fayda sağlamaktadır. Bunlardan bazıları:

- ✓ Belediyelerin hizmet sunumunda kent sakinlerinin ise hizmet alımındaki maliyetlerin düşmesi.
- ✓ Belediyeler, ihtiyaçların tespitinde, hizmetlerin üretiminde ve kent sakinlerini bu hizmetlere ulaşımının oldukça hızlanması.
- ✓ Belediyeler ulaşabildiği kent sakini sayısı artarak aynı an da tüm kent sakinlerine ulaşabilme imkanı.
- ✓ Kent sakinlerinin ihtiyaç, talep ve beklentileri hızlı bir şekilde alınarak yine aynı hızda ve kalitede, güvenilir şekilde karşılamak.
- ✓ Kaliteli, hızlı ve güvenilir hizmetler kent sakinleri merkeze alınarak ve 7\24 kesintisiz bir şekilde ulaşılacak şekilde oluşturulması.

- ✓ Yerel yönetimlerde hakim olan klasik yönetim anlayışının bir getirisi olan kırtasiyeciliğin azalması.
- ✓ Belediye teşkilatının kuruma ait evraklarının daha hızlı ve kolay bir şekilde saklanması
- ✓ Kente dair tüm verileri tüm kent sakinleri ile kesintisiz bir şekilde paylaşan belediyenin, bu sayede şeffaf, hesap verebilir, denetlenebilir bir yapıya dönüşmesi (Karaca ve Öztürk, 2019:530-531).

E-belediye uygulaması bu şekilde birçok fayda sağlarken bir yandan da küçük ölçekli belediyelerde bazı zorluklar ve güçlükler yaratabilmektedir. Bunlardan bazıları ise şu şekildedir:

- ✓ Hizmet sunumunda kentsel sorunların çözümünde kullanılacak bilgi iletişim teknolojilerinin uygulamaların ilk geliştirildiği aşamada yüksek maliyetler gerektirmesi.
- ✓ Kentteki istihdam durumuna bağlı olarak düşük gelirli kişiler ile eğitim durumu yetersiz olan kent sakinlerinin bilgi iletişim teknoloji araçlarını edinmesinin çok zor olması.
- ✓ Kent sakinlerinin kentte yapılacak yeniliklere karşı açık olmaması, kolaylık kabul etmemesi.
- ✓ Kent sakinlerinin bu yeni gelişmeler konusunda bilinçsiz olması (Negiz ve Saraçbaşı, 2012:44).

SONUÇ

Kentler insanlığın var olduğundan bugüne kadar mevcudiyetini sürdüren, insanların bir arada yaşadığı, birlikte yaşamsal faaliyetlerini sürdürdüğü mekanlardır. İlk kentler ile bugünkü kentler ile aynı değildir. Kentlerin, tarihsel süreçte izlendiğinde her dönemin kendi içinde barındırdığı şartlara ve özelliklere, o dönem yaşanan olay ve olgulara göre değişip dönüştüğü görülmektedir. Kimi zaman bir imparatorluğun yıkılması kimi zaman yeni bir çağ başlangıcı bazen de bir devrim kentle ilgili olan neredeyse her unsuru derinden etkilemiştir. Günümüzde de kentler dinamik yapısı gereği bugünkü gelişmelerden etkilenerek farklı kent konseptlerine bürünmüştür. Günümüzde kentleri etkileyip, büyük bir değişim ve dönüşüm sürecine girmesini sağlayan unsur bilgi iletişim teknolojilerinin baş döndürücü bir hızda gelişmesidir. Bu gelişmeler tüm insanlığı, tüm kurum ve kuruluşları neredeyse tüm dünyayı, algıları, alışkanlıkları, ihtiyaçları kavram ve olguları oldukça etkilemiş ve değiştirmiştir. Bu değişimden nasibini alan unsurlardan biri de kentler olmuştur. Bilgi iletişim teknolojileri kentte hizmet sunumundan, sorunların çözümüne, fiziksel görünümüne ve daha birçok şeyin değişip dönüşmesine neden olmuştur. Bu değişim sürecinin yeni bir kent modeli olarak akıllı kent kavramı ile açıklanmaktadır. Akıllı kentler ile kentlerde değişime uğrayan konulardan biri de yönetim anlayışıdır. Yönetişim kavramı kentte bulunan kamu ve özel sektör ile sivil toplum kuruluşlarının birlikte yönetmesi anlamında kullanılmakta olup kamu yönetiminde birçok yeniliğin yaratıcısı olmuştur. Fakat tıpkı kent kavramı gibi yönetim anlayışı da zamanla dönemlerin taşıdığı özellikler ve gelişmeler sayesinde değişmektedir. Daha önce klasik yönetim anlayışından yönetişim anlayışına geçilmişken günümüzde de yönetim anlayışından e-yönetişim anlayışına bir geçiş söz konusudur. Yönetişim olgusuna bilgi iletişim teknolojilerinin entegre edilmesi olan e-yönetişim, gelişen teknolojinin kullanımı sayesinde kentteki aktörlerin yönetme, katılma ve haber alma gibi faaliyetleri kolaylıkla ve kaliteli bir şekilde gerçekleştirdiği görülmektedir. Yerel yönetimlerde e-yönetişim uygulamasının bir örneği olan e-belediyecilik uygulaması, belediyelerin sorumlu ve yükümlü olduğu kent hizmetlerini dijital ortamlarda bilgi iletişim teknolojilerini kullanarak sunmasıdır. Dijital dönüşüm hareketinin yerel ayağı olan e-belediye uygulaması ile kent sakinlerine en yakın yerel yönetim birimleri olan belediyeler kent sakinlerinin beklenti ve ihtiyaçlarına en hızlı ve en yerinde bir şekilde cevap vermektedir. Görülmektedir ki bilgi iletişim teknolojileri sayesinde fiziki bir mekan, canlı personeller olmadan da dijital ortamlarda belediye ve kent sakinleri birbirlerine karşı yükümlüklerini gerçekleştirip, kent hizmetlerini sunup faaliyette bulunmaktadır. Belediye hizmetlerini belli bir mekana ve belli saatler arasına sıkıştırmandan, sürekli ve kesintisiz olarak

sunması e-belediye uygulamasının en önemli işlevlerinden birdir. Belediyeler, e-belediye uygulaması kullanarak kent sakinlerine kesintisiz, etkin ve hızlı bir kent hizmeti sunarak şeffaf, hesap verebilir, katılımcı bir yönetim anlayışı ortaya koymaktadır. Ayrıca bu yeni yönetim anlayışı ile günümüzde oldukça önemli bir kavram olan katılımcılık kavramı çok daha kolay ve aktif bir hal alarak gerçekleşmekte olup buna ilaveten kent sakinlerinin aldığı kent hizmetleri konusunda geri bildirim yapmaları da bu katılımın en önemli ayağını oluşturmaktadır. Kent sakinlerinin değişen ve dönüşen ihtiyaç ve beklentilerini her geçen gün gelişen teknoloji sayesinde karşılamak ve onlara konforlu ve kaliteli bir yaşam sürmeleri için hizmet sağlayıcı olan belediyeler gerekli birçok şeyi bilgi iletişim teknolojilerinde bulacaktır. Bu nedenle kent aktörleri arasında işbirliği ve etkileşim artırılarak, gelişen teknoloji yakından takip edilip gerekli unsurları alınıp entegre edilerek değişen dünyaya ayak uydurmak gerekmektedir. İçinde bulunduğumuz dijital değişim ve dönüşüm hareketinin en önemli uygulamalarından biri olan ve içinde birçok faydayı barındıran e-belediye uygulamasının gelişen teknolojiye paralel olarak her geçen gün hizmet çeşitliliğinin ve etkinliğinin artırılması, bu alanda gerçekleştirilen her türlü faaliyetin yakından incelenmesi ve uygulamanın yaygınlaştırılması oldukça önemli bir noktayı oluşturmaktadır. Bu yaygınlığı ve beklenen faydaları göstermesi için ise gereken alt yapı sorunlarının giderilerek güçlendirilmesi, hukuki bakımdan mevcut boşluk ve aksaklıkların giderilmesi ve kent sakinlerinin konuyla alakalı bilgilendirici faaliyetlerin gerçekleşmesi gerekmektedir.

KAYNAKÇA

Akdamar, E. (2017). Akıllı Kent İdealine Ulaşmada Açık Verinin Rolü, *Sosyal Bilimler Araştırma Dergisi*, 6, 45-52, <https://dergipark.org.tr/tr/pub/ssrj/issue/29150/311822>

Akıncı Kesim, G., Köylü, P. ve Girti, P. (2009). Roma Dönemi Kent Yerleşimleri ve Prusias ad Hypium (Kieros, Üskübü, Konuralp), *Düzce Üniversitesi Orman Fakültesi Ormancılık Dergisi*, 5/1, 4-24, <https://dergipark.org.tr/tr/pub/duzceod/issue/4828/291111>

Batty, M., Axhausen, K. W., Giannotti, F., Pozdnoukhov, A., Bazzani, A., Wachowicz, M. et al. (2012). Smart Cities Of The Future, *The European Physical Journal Special Topics*, 214, 481-518.

Bıçkı, D. ve Sobacı, Z.(2011). Yerel Yönetimden Yerel Yönetişime: Post-Fordizm Bağlamında Yerel Yönetimleri Anlamak, *Yönetim Bilimleri Dergisi*, 9/2, 215-234, <https://dergipark.org.tr/tr/pub/comuybd/issue/4105/559220>

Coşkun, C. A. (2003). *Değişim Çağında Devlet*, Konya: Çizgi Kitabevi

Çağdaş, T. (2015). Türkiye’de Yerel Yönetimlerde İdari Özerklik, *Marmara Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*, 30/1, 391-416, <https://dergipark.org.tr/tr/pub/muiibd/issue/492/4485>

Çukurçayır, M. A., Özer, M. A., Turgut, K. (2012). Yerel Yönetimlerde Yolsuzlukla Mücadelede Yönetişim İlke ve Uygulamaları, *Sayıştay Dergisi*, 86, 1-25, <https://dergipark.org.tr/tr/pub/sayistay/issue/61541/919071>

Demir, A. (2018). Elektronik Belediyecilik (E-Belediye) Uygulamaları, *Legal Mali Hukuk Dergisi*, 14/162, 1873 – 1886.

Demirel, D. (2010). Yönetişimde Yeni Bir Boyut: E-Yönetişim, *Türk İdare Dergisi*, 466, 65-94

Emini, F. T. (2009). Türkiye’de Yerel Yönetimler Reformunun İç ve Dış Dinamikleri, *Yönetim ve Ekonomi Dergisi*, 16/2, 31-48, <https://dergipark.org.tr/tr/pub/yonveek/issue/13691/165699>

Erdoğan, O. (2019). Yerel Yönetimlerde E-Belediye Uygulamaları: İçişleri Bakanlığı E-Belediye Bilgi Sistemi, *Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 24/3, 551-566, <https://dergipark.org.tr/tr/pub/sduiibfd/issue/53005/704581>

Geymen, A. ve Karaş, İ. R. (2006). Yerel Yönetimlere Yönelik E-Belediye Uygulamaları, 4. Coğrafya Bilgi Sistemleri Bilişim Günleri, 13-16 Eylül 2006

Gürsoy, O. (2019). *Akıllı Kent Yaklaşımı ve Türkiye'deki Büyükşehirler İçin Uygulama İmkanları*, Yüksek Lisans Tezi, Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü

Hall, R. E., Bowerman, B., Braverman, J., Taylor, J., Todosow, H., & Von Wimmersperg, U. (2000). The Vision of a Smart City (No. BNL-67902; 04042). *Brookhaven National Lab.*, Upton, NY (US)

Harrison, C., Eckman, B., Hamilton, R., Hartswick, P., Kalagnanam, J., Paraszczak, J., & Williams, P. (2010). Foundations For Smarter Cities, *BM Journal of Research and Development*, 54/4, 1-16

Henden, H. H. R. ve Henden, R. (2005). Yerel Yönetimlerin Hizmet Sunumlarındaki Değişim ve E-Belediyecilik, *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 4/14, 48-66, <https://dergipark.org.tr/tr/pub/esosder/issue/6128/82192s>

Hollands, R. G. (2008). Will The Real Smart City Please Stand Up? Intelligent, Progressive or Entrepreneurial? *City*, 12/3, 303-320

<https://www.turkiye.gov.tr/>, Erişim Tarihi:12.09.2023,
<https://www.turkiye.gov.tr/bilgilendirme?konu=sikcaSorulanlar>.

<https://www.turkiye.gov.tr/belediyeler>, Erişim Tarihi:12.09.2023,
<https://www.turkiye.gov.tr/belediyeler>.

<https://www.belediye.gov.tr/belediyeler>, Erişim Tarihi:12.09.2023

<https://www.turkiye.gov.tr/agri-belediyeleri>, Erişim Tarihi:15.09.2023

<https://www.turkiye.gov.tr/corum-belediyeleri>, Erişim Tarihi:15.09.2023

Karaca, Y. ve Öztürk, N. K. (2019). Yeni Nesil Belediyecilik: Dijital Belediye Uygulamaları, *Uluslararası Yönetim Akademisi Dergisi*, 2/3, 528-537,

Karakaş, M. (2001). Tarihsel Gelişim Sürecinde Kent Kısıtlı Tarihsellik Anlayışı Üzerine Eleştirel Bir Yaklaşım, *Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 3/1, 121-132

Koyuncu, A. (2011). Sosyoloji Kuramlarında Kent, *Selçuk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi*, 25, 31-56, <https://dergipark.org.tr/tr/pub/sefad/issue/16467/171819>

Mecek, M. (2017). E-Devlet ve E-Belediye: Kavramsal Çerçeve ve Türkiye’de Belediye Web Sitelerine Yönelik Yapılan Çalışmaların İncelenmesi, *Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 22, Kayfor15 Özel Sayısı,1815-1851

Memiş, L., ve Güç, M. (2020). Akıllı Kentlerde Verinin Gizliliği ve Güvenliği: İlkeler ve Yaklaşımlar, *Güvenlik Bilimleri Dergisi*, UGK Özel Sayısı, 95-112.

Negiz, N. & Saraçbaşı, Y. (2012). Demokratik Yönetişim Sağlanmasında E-Belediye ve Uygulamaları: Akdeniz Bölgesi Örneği, *Bilgi Ekonomisi ve Yönetimi Dergisi*, 7/1, 42-52, <https://dergipark.org.tr/tr/pub/beyder/issue/3474/47260>

Ökmen, M. (2015), Yerel Yönetim Teorisi: Ekonomik, Sosyal ve Siyasal Yaklaşımlar, *Yerel Yönetimlerde Güncel Gelişmeler*, Edit. M.Ökmen, Bursa: Ekin Yayınevi, ss.5-20

Örselli, E. & Akbay, C. (2019). Teknoloji ve Kent Yaşamında Dönüşüm: Akıllı Kentler, *Uluslararası Yönetim Akademisi Dergisi*, 2/1, 228-241.

Özer, M. A. (2006). Yönetişim Üzerine Notlar, *Sayıştay Dergisi*, 63, 59-89, <https://dergipark.org.tr/tr/pub/sayistay/issue/61520/918910>

Özer, M. A. (2017). Yönetişimden Dijital Yönetişime: Paradigma Değişiminin Teknolojik Boyutu, *Hak İş Uluslararası Emek ve Toplum Dergisi*, 6/16, 457-479, <https://dergipark.org.tr/tr/pub/hakisderg/issue/33300/330676>

Pustu, Y. (2006). Küreselleşme Sürecinde Kent “Antik Site”den Dünya Kentine, *Sayıştay Dergisi*, 60, 129-151

Sobacı, M. Z. (2007). Yönetişim Kavramı ve Türkiye’de Uygulanabilirliği Üzerine Değerlendirmeler, *Yönetim Bilimleri Dergisi*, 5/1, 195-208, <https://dergipark.org.tr/tr/pub/comuybd/issue/4114/54151>

Şahin, A. (2007). Türkiye’de E-Belediye Uygulamaları ve Konya Örneği, *Erciyes Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 29, <https://dergipark.org.tr/tr/pub/erciyesiibd/issue/5886/77860>

Şener, T. & Eren, N. Ü. (2021). E-Devlet’in Yönetişim Bağlamında Değerlendirilmesi, *Karadeniz Araştırmaları Dergisi*, 18/72, 863-873, <https://dergipark.org.tr/tr/pub/karadearas/issue/68687/1080290>

Terzi, F. ve Ocakçı, M. (2017) Geleceğin Kentleri: Akıllı Kentler, *İTÜ Dergisi*, 77,10-13

Topal, A.K ve Bilgili, M.Y. (2012). Küreselleşme Sürecinin Kentlere Yansıması: Küresel Kent/Dünya Kenti, Turgut Özal Uluslararası Ekonomi ve Siyaset Kongresi II , Malatya, ss.19-33

Topal, A.K. (2014). Kavramsal Olarak Kent Nedir ve Türkiye’de Kent Neresidir? *Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 6/1, 276-294

Uçar, A. , Negiz, N. & Şemşit, S. (2017). Avrupa Birliği Akıllı Kent Uygulamaları ve Türkiye’deki Yansımaları, *Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, Kayfor 15 Özel Sayısı, 1785-1798, <https://dergipark.org.tr/tr/pub/sduibfd/issue/53208/708345>

Uğurlu, Ö. (2010). *Kentlerin Tarihsel Gelişimi, Türkiye Perspektifinden Kent Sosyolojisi Çalışmaları*, Örgün Yayınevi: İstanbul

Urhan, V. F. (2008). Türkiye’de Yerel Yönetimlerin Yeniden Yapılandırılması, *Sayıştay Dergisi*, 70, 85-102, <https://dergipark.org.tr/tr/pub/sayistay/issue/61526/918971>

Varol, C. (2017). Sürdürülebilir Gelişmede Akıllı Kent Yaklaşımı: Ankara’daki Belediyelerin Uygulamaları, *Çağdaş Yerel Yönetimler Dergisi*, 26/1, 43-58

Yahyagil, M. Y. (2011). Kentlerin Kültürün Gelişmesindeki Etkileri, *Istanbul Journal of Sociological Studies*, 25, 105-120, <https://dergipark.org.tr/tr/pub/iusoskon/issue/9525/119024>

Yeter, Ç. (2014). Geçmişten Günümüze Türkiye’de Yerel Yönetimler, *Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 11/1, 53-64, <https://dergipark.org.tr/tr/pub/ksusbd/issue/10272/126028>

Yıldırım, A. (2015). Türkiye’de Yerel Yönetişimin Uygulanabilirliği ve Yerel Gündem 21 Örneği Üzerinden Bir İnceleme, *Anemon Muş Alparslan Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 2/1, 75-96, <https://dergipark.org.tr/tr/pub/anemon/issue/1833/22332>

Yılmaz, E. ve Çiftçi, S. (2011). Kentlerin Ortaya Çıkışı ve Sosyo-politik Açından Türkiye’de Kentleşme Dönemleri, *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 103/5, 252-2672

Yüksel, F. (2005). Bilgi Teknolojileri ve Yerel Yönetimler, *Sosyal Ekonomik Araştırmalar Dergisi*, 5/10, 246-259,
<https://dergipark.org.tr/tr/pub/susead/issue/28432/302858>

Extended Summary

Cities, which have a history as old and as long as humanity, have been and continue to be affected by many events, facts and situations in the historical process. It is possible to see these effects of the cities in the process starting from the purpose of establishment and continuing their existence and in the forms they have. Cities, which were established in the form of small human communities for security purposes at first, started to consist of larger human communities in order to carry out activities such as education, health and trade in later periods. Due to its dynamic and conductive nature, cities have emerged as living spaces in different forms by being directly and deeply affected by many variables. In the ancient Greek period, cities were called polis and were used both in the sense of city and state. In this period, the city functioned as a military, political, administrative and commercial unit. When it comes to the Roman Period, cities had a different function and had different meanings in the Ancient Greek period. In this period, the spatial characteristics of cities gained importance. Cities began to be built in a rectangular shape and surrounded by walls. While the city was established and developed within these borders, there were definitely baths, arenas and arches. When the medieval cities are examined, the cities were built in the form of castle walls for defense purposes. Thus, the understanding of durability has developed and quality and unshakable strong structures have emerged. In addition, during this period, cities became centers where trade developed. The markets established in the cities increased the economic activity and enabled the development of trade. As the cities prospered in this period, the rising merchant class gained their legal and administrative autonomy and established the first municipal organizations in order to enlarge their area of freedom and obtain their autonomy. Later, with the Industrial Revolution, the foundations of modern cities were laid, and the great development and change experienced in all areas affected the cities deeply, and now cities have become the main centers of service, industry, trade, science, culture, art, administrative and political functions.

It is seen that cities have undergone a dynamic and continuous change and transformation in the historical process, each period was born in the conditions specific to that period and was directly affected by the events and phenomena that took place afterwards. These causes and effects, which triggered and cyclically affected each other, later gave birth to other causes and consequences, and cities were in constant motion. Today, cities continue to be affected by all kinds of developments and events.

One of the factors that affect, change and transform cities today is the rapid development of information and communication technologies. The information age we live in is a period in which the importance of information increases and has a critical role in all processes, business and actions. The factor that gives this importance to information and affects all kinds of processes related to information, including acquisition, processing, sharing and storage, is the development of technology. Just as the mechanization that emerged as a result of the Industrial Revolution many years ago led to the emergence of the industrial society, information and communication technologies played this role in the formation of the information society. The developments in the field of technology have caused a great change and transformation with a dizzying speed development that is almost revolutionary in all areas of life, from the daily lives of individuals to the structure of institutions, business and actions, as well as the information that gives its name to the era. Time and space have transformed in this process and lost their former importance, and there is no such thing as an obstacle or difference between these elements. It has become easy to communicate with a person or institution located at one end of the world from thousands of kilometers away with a single finger movement. These developments, which could not even be imagined years ago, have taken place today and have created an almost revolutionary change. It is very difficult to make a prediction about the developments awaiting humanity from now on.

Cities could not resist these developments, which affected the whole world, and cities were made smart by using information and communication technologies in the provision of urban services and solving urban problems. Local governments, which meet the local common needs of the residents of the city by providing services and produce solutions to the urban problems, have participated in this process of change and transformation. The classical methods and procedures of the local governments, which are responsible and responsible for everything related to the city and its inhabitants, began to be insufficient in this period. For this reason, local governments have developed many innovations and applications by taking advantage of developing information and communication technologies, just like cities. Thus, with the development in information and communication technologies, local governments have started to respond much more quickly, accurately, efficiently and effectively to the changing and transforming needs, demands and expectations of the city residents. This period, which is a process of change and transformation within local governments, has created significant differences and innovations in the organizational structure, business and transactions, perceptions and habits of local governments. Local governments, which keep up with this

change, benefit from the internet, artificial intelligence and many similar applications developed by technology in urban service provision, solving urban problems and other business and transactions. One of these applications is the e-municipality application. The concept of e-municipality, which means the provision of municipal services through an official web page, is one of the most important outputs of the digital transformation process in local governments. While the central government provides its services through e-government, municipalities, one of the local government units, provide services through e-municipality. Thus, a management structure that is more transparent, accountable, uses resources effectively and efficiently, and responds quickly and accurately to needs and demands will be formed, and a comfortable and quality life will be lived for the residents of the city by benefiting from the city services uninterruptedly without time and space restrictions. The e-municipality application provides such great benefits for both local governments and city residents. The development of information and communication technologies, which has influenced the whole world and has revolutionary results, has also created a change in city perceptions and city forms, and smart cities, a new city form in which information and communication technologies are used, have emerged. Cities have not only been affected by this change and transformation process, but also the public administration phenomenon and local administrations have been affected.

The subject of the study is to examine this paradigm shift through the phenomena of city and local governments and to discuss the concept of e-municipality, which is the practical output of this change. The aim of the study is to observe what kind of changes the current era has created by examining the processes. At the end of the study, it is seen that technology people have directly and deeply influenced societies, cities, that is, all areas of life. Today's perceptions, habits, even the daily tools used have changed and transformed. While this is the situation today and technology continues to develop day by day, the issue of what awaits the world in the future remains a mystery.